

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Se pare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Rep. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Asua”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Războiu de apărare

După legile firii și după legile lui Dumnezeu, potrivit fiecărei om și fiecărei popor are drept la viața. Viața ne este dată de Dumnezeu și numai El are dreptul să ne-o ridice. Neamurile lumii nu sunt create deosebite din voința oamenilor, ci din voința lui Dumnezeu. Căci nimeni pe lume nu poate da viață la un popor nou, decât singur, Ziditorul adevărat. Omul cu toată știința lui, nu poate face nici o limbă nouă, dar încă un neam întreg.

Din acest adevăr de temelie a vieții urmează că viața ți-a dat-o Dumnezeu, dar tu trebuie să o păzești. Să nu o pierzi din vina ta. Și o pierzi dacă îți faci tu singur moartea într-o mare neîncredere, fie că te ucide altul, fiindcă nu te aperi cu toate puterile tale.

Este limpede, deci, că și un om și un neam trebuie să aibă o lege, e dator să-și apere viața ca pe bunul său cel mai mare, dat de însuși Dumnezeu. Nicio lege pe lume, nici dumnezeiască, nici omenească, nu poate fi aplicată pe omul care apărându-se de tâlharii ce-i fură viața în spate să-i iea viața și avuții, luptându-se cu el îl ucide, deși poruncă zice „Să nu ucizi”. Aceasta pentru că omul este obligat, dator, să-și apere viața.

Dar, tot așa nicio lege pe lume, dumnezeiască sau omenească, nu poate osândi un popor, care intră într-un războiu numai pentru a-și apăra viața, averea, avuții, limba, legea, libertatea, și firea lui omenească de a altora. Războiul purtat pentru bunurile materiale și sufletești ale unui neam, este o datorie și nicidecum un păcat. Căci, Dumnezeu a dat omului aceste bunuri fiecărui popor, pentru ca să poată trăi și el alături de altele.

Războiul de azi, ca și toate războaiele din trecut ale românilor, au fost războaie de apărare. Am văzut deci, datori să le purtăm, fiind atacați de alții și au vrut să ne răpească bunurile materiale sau sufletești...

Și, totuși, sunt neamuri mari care ne provoacă să intrăm în războiu pentru că altfel vom fi înfrânți. Ne provoacă să intrăm în războiu, dar nu trebuie să intrăm decât dacă mai putem sau nu, fiindcă nu ne asigură nici bunurile materiale, nici cele sufletești, care români le-au avut la începutul războiului, care nu noi l-am pornit pe lume. Nu ne asigură granițele vechi care să adune iar pe toți românii într-o țară, nici neatârarea Țării și libertatea națională. Nu ne asigură dreptatea fără de care nu putem trăi. Și atunci, pentru ce ne cer să ne punem în războiu în grumazi?

PACE ÎN ARMATĂ

Marile popoare, prin oameni anume aleși, se asigură de pe acum cum să asigure pacea viitoare. Ei spun că pacea încheiată după războiul trecut nu trebuie păstrată, pentru că Societatea Națiunilor, înființată anume în acest scop, nu a avut nicio putere de a apăra pe un popor sau altul să uneltească împotriva altuia, sau să înceapă războiu.

Pentru a putea păstra pacea, spun cei ce vreau să asigure viitorul, trebuie să fie o putere armată care să păzească. Adică dacă s'ar face o nouă Societate Națiunilor, aceasta să aibă și o armată, gata să interzică asupra țării care ar mai voi să tulbure pacea lumii.

NEUITAȚII NOȘTRI EROI

La praznicul creștin al înălțării la Cer a Mântuitorului Tare a orânduit pomenirea neuitaților noștri Eroi, cari au sângerat și s'au sacrificat în ultimele două războaie, pentru apărarea gliei strămoșești și pentru ocrotirea căminelor și a curatei noastre ființe. Întregul pământ al țării păstrează sub scoarța lui, ca pe ceva sfânt, trupurile lipsite de viață ale Eroilor — pe care îi socotim cei mai buni fii ai Patriei, descoperindu-ne creștetul oridecateori vom trece prin fața mormintelor lor sau prin fața troitelor înălțate întru aducerea aminte de ei și de faptele lor de vitejie.

FUI DE LEI

Eroi au fost, Eroi sunt încă
Și-or fi în neamul românesc,
Căci ruși sunt, ca din tare stâncă —
Românii orișunde cresc.

E viața noastră făurită
De doi bărbați cu brațe tari
Și cu voința oțelită,
Cu minți deștepte, inimi mari.

Unu-i Decebal cel harnic,
Iar celălalt Traian cel drept,
Ei pentru viața lor amarnică,
Au dat cu atâția dușmani piept.
Și din așa părinți de seamă
În veie s'or naște luptători
Ce pentru Patria lor mamă
Vor sta ca vrednici următori.

Au fost Eroi și-or să mai fie
Ce-or frânge dușmanii cei răi;
Din coapsa Daciei și-a Romei
În veci s'or naște pui de lei.

Dar, sufletul lor e viu încă. El trăiește în cei cari duc mai departe războiul, precum și în noi toți cei cari am rămas acasă, ocrotiți de brațul și jertfa lor. Mai puternică amintirea eroilor va rămâne în sufletul familiilor — copii, soții și mame — căci os din osul lor este și pentru buna lor pază ei s'au sacrificat, așa cum numai acest neam de bravi luptători știe.

Neuitații noștri eroi au avut o moarte frumoasă și pilduitoare — mai ales dacă ținem seama de împrejurările în care mor alții, cari au fugit și au ocolit moartea.

A muri ca erou este cea mai sfântă și mai înaltă datorie cetățenească. Iată, deci, pentru ce trebuie să fim recunoscători și să facem cu toată prețuirea, amintirea tuturor aceluia cari s'au sacrificat pe altarul Patriei.

Nu poate fi azi inimă românească care să nu se deschidă cu largă înțelegere pentru faptele de eroism închise în istoria neamului de Eroi cari au îngrășat cu trupurile lor pământul țării — dând puțință de nouă odrăslire a virtuților lor ostășești și românești.

Să ne descoperim, deci, creștetul și să rostim cu evlavie creștinească:

Vecinică și curată să le fie amintirea!

Linistea dinaintea furtunii

Cu osebire de frontul italian, unde luptele se deslășoară cu o înverșunare tot mai crescândă pe zi ce trece, am putea spune că pe celelalte fronturi domnește o liniște neașteptată. Dar, această liniște este extrem de supărătoare mai ales pentru trupele cari stau gata să li se dea frâu liber, ca să-și descarce încordarea.

În unele cercuri militare s'a spus, pe drept cuvânt, că este vorba de o liniște prevestitoare de mare și involburată furtună. Această liniște dinaintea furtunii ascunde în ea toate semnele că aliații — pe deoparte, și rușii — pe de altă parte, sunt hotărâți să facă pasul hotărâtor pentru o totală năvală asupra Europei.

Acest lucru se desprinde și din faptul că zilele trecute atât Regele Angliei, cât și d. Churchill, primul-ministru britanic însoțit de generalul Smuts, comandantul forțelor aliate de invazie, au inspectat trupele cari stau gata pentru a primi ordinul de asalt asupra Europei.

Pe de altă parte se anunță că și mareșalul german Rommel a inspectat în același timp, marile fortificații de pe coasta Atlanticului, pregătind în același timp trupele apărătoare, pentru marea luptă ce se va deslășui.

O pregătire cu tot pe atât de mari proporții se observă de câteva zile și pe frontul răsăritean, unde atât sovieticii cât și germanii concentrează puternice forțe în vederea deslășuirii mării ofensive de vară.

Pe lângă aceasta, O pregătire cu tot pe atât de mari proporții se observă de câteva zile și pe frontul răsăritean, unde atât sovieticii cât și germanii concentrează puternice forțe în vederea deslășuirii mării ofensive de vară.

Cu privire la planurile militare ale rușilor, forurile militare conducătoare se pare a fi lămurite în parte. După cât se spune în răsărit, noua luptă de mari proporții se va deslășui în câteva zile. Comandamentul sovietic este hotărât să atingă vechile țeluri sovietice. Astfel rușii vor să pătrundă De la Dunări în spațiul românesc, să străpungă Carpații nordici, pentru a pătrunde pe teritoriul Ungariei. Deasemenea mai urmăresc ajungerea în guvernământul general după ce vor cucerii Lembergul și orașul Lublin, precum și o pătrundere în Marea Baltică pentru a constrânge Finlanda la o capitulare fără condiții.

Ofensiva aliaților în Italia, după ce se înțelege că aceștia urmăresc cucerirea Romei și a altor puncte importante de pe ale căror baze să întreprindă apoi ofensiva în Balcani.

După legile războiului, acela care va avea o voință mai puternică și o idee mai îndrăznească — acela va învinge. Deci victoria atârână nu de planuri, ci de oameni.

Așa fiind, să așteptăm pentru a vedea care dintre forțele angajate în luptă vor dispune de ostașii hotărâți pentru a smulge victoria.

Pe urmele Domnului

„Fie voia Ta!”

Cuvintele din rugăciunea Domnului: „Precum în cer așa și pe pământ”, privesc și cererea a doua și a treia dela începutul rugăciunii. Ne rugăm de Părintele ceresc ca atât împărăția Lui cât și voia Lui să fie și pe pământ, ca și în cer.

Impărăția lui Dumnezeu coboară pe pământ când El e recunoscut și ascultat aici ca și în lumea cea nevăzută a spiritelor, a duhurilor: ingerii și sufletele sfinților. Când îi sunt făcute poruncile a ci ca și în cer. Când împărățește cu adevărat în sufletele noastre.

Voia Lui pe pământ ca și în cer, în parte, însemnează același lucru. Căci mai unaștem voia lui Dumnezeu din poruncile Lui. Cine-i ține poruncile, îndeplinește voia Domnului și coboară împărăția Lui pe pământ, între oameni. Când spunem cererea a treia din Tatăl nostru. Să ne aducem deci, aminte, că noi înșine ne obligăm să racem voia Lui, adică să-L ascultăm, și ne rugăm numai pentru ca Dumnezeu să ne dea ajutor să-i putem ține poruncile pe cari voim să le ținem.

Dar cererea „fie voia ta”, mai are și alt înțeles, anume că noi creștinii, cari știm că avem un Tata în cer, ne supunem și ne învoim cu totul rânduelilor lui Dumnezeu, că cerem să se împlinescă voia Lui chiar atunci când voia noastră ar fi deosebită de a Lui. Cu un cuvânt: ne lasăm cu totul în grija lui

Calendarul săptămânii

Luna Mai

Dum. Orbului. După Pent. Și sărb	VREMEA
Luni	22 M. Vasilisc
Marți	23 P. Mihail
Mercur	24 P. Simeon
Joi	25 În. D-l. Ziua Er.
Vineri	25 Ap. Carp.
Sâmb.	27 M. Terapont
Dum.	28 P. Nichita
Dumineca Sfinților Părinți D. Pent	(După calendarul pe 140 de ani)

Dumnezeu să ta a cu noi cum El voește, fiind bine încredințați că El nu ne poate voi decât binele și că El cunoaște neasemănat mai bine decât noi care este binele nostru cel adevărat.

Mântuitorul însuși s'a rugat în grădina Ghetsimani, în preajma prinderii lui: „Părinte de este cu putință să treacă dela mine paharul acesta, însă nu voia mea, ci voia Ta să fie”.

Și s'a împlinit voia Domnului: paharul n'a trecut dela Mântuitorul, dar prin el după moarte a ajuns la Iviere, și la mântuirea întreg neamului omenesc.

Să primim deci și relele lumii acesteia, boala, durerea, primejdiile de zi și noapte, nenorocirile ce dau peste noi, ca Domnul Isus. Să ne rugăm de este cu putință să treacă dela noi, dar dacă nu-i cu putință, să fie voia Lui.

Căci, Domnul ne-a spus că nici un fir de păr nu ni se clintește fără știrea Lui. Și dacă ne ceartă uneori, e spre binele nostru sufletesc, căci El răul nu-l voește, nici moartea păcătosului, „ci să se întorcă și să fie viu”.

Să dorim să se facă tatdeauna voia Domnului în tot ce privește viața noastră, pentru că El știe mai bine ca noi ce voește.

Părintele Ion

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Sub steagul „Astrei”

Din preocupările Despărțământului Central

În ultima ședință a Despărțământului Central al „Astrei”, de sub președinția d-lui inspector general școlar, **Silvia Teodosiu**, s'a alcătuit programul de activitate pentru primăvara și vara acestui an.

O preocupare principală s'a arătat pentru ridicarea satului românesc, prin organizarea de conferințe cu sfaturi economice, sanitare și de cultivare a însușirilor noastre naționale și creștinești. Pentru promovarea culturală a satelor s'a hotărât înzestrarea bibliotecilor populare, cu o sută exemplare broșuri cari conțin nutremânt sufletesc potrivit puterii de pricepere a țărănimii noastre.

O deosebită atenție se va acorda pentru cinstirea și prețuirea mamelor cu copii sugaci — în care scop se vor organiza expoziții de copii, cu premii în bani, haine și alimente.

Conducerea Despărțământului Central și-a mai propus să îmbrățișeze, cu toată căldură, nevoile fa-

miliilor cu copii numeroși, precum și pe orfanii și văduvele din actualul războiu.

Cultul eroilor cari s'au sacrificat pe altarul Patriei va fi promovat prin ridicarea de troițe și prin oficierea slujbelor de pomenire în cimitirele și bisericile satelor noastre, în prezența familiilor celor dispăruți.

În duminicile viitoare Despărțământul Central va organiza adunări populare la sediul despărțământelor de plasă, cu care prilej se vor rosti cuvântări de către reprezentanții „Astrei”, ai Bisericii și ai școlii în frunte cu Universitatea Ardealului.

Un comitet compus din d-nii dr. Aurel Moga, prof. M. Nanu, Ion Dragomir și Nicolae Martin, va alcătui, în amănunțime, programul de activitate al Despărțământului Central — program în care vor fi cuprinse și problemele ce stau în strânsă legătură cu ajutorarea și ocrotirea refugiaților.

Un frumos început în munca de războiu, la Mohu-Sibiu

Dela Mohu ne sose te vestea că acolo s'a desfășurat Duminică 21 Mai a. c. sub auspiciile „Astrei” o frumoasă serbare câmpenească, cu un program cultural și patriotic bine alcătuit, cu prețiosul concurs al elevilor școlii primare și secundare sub conducerea corpului didactic și cu binevoitorul sprijin al autorităților administrative. Serbarea câmpenească dela Mohu a fost încadrată în cadrul muncii de războiu, cu a cărei îndrumare și control a fost însărcinat d. prof. Simeon Radu dela Liceul Gheorghe Lazăr. Au rostit cu acest prilej cuvântări: Păr. Prof. S. Radu și notarul comunal, d. N. Fanea, care au stăruit asupra îndatoririlor ceasurilor de față. Fanfara comunală a cântat publicului diferite arii naționale. Serbarea s'a încheiat cu un frumos rezultat moral și material. Suma de 25.630 lei realizată din taxele de participare la serbare s'a vărsat la fondul pentru ajutorarea fraților evacuați. — Iată un frumos început în

cadru muncii de războiu pe care noi îl încreștăm cu toată bucuria.

Copilăria oamenilor aleși

Viața oamenilor mari este un izvor de îndemnuri nobile pentru tineret.

Cunoașterea copilăriei lor, de cele mai multe ori tristă și plină de lipsuri, este cel mai convingător mijloc de educație.

Într'adevăr, citind istoria oamenilor mari vedem că oamenii aleși ai omenirii din diferite ramuri de creație n'au avut o copilărie lipsită de mari amărăciuni. Prin voință încordată și prin muncă fără preget, au înlăturat toate piedecile care se puseseră de-a curmezișul drumului lor spre glorie.

DIN SFATURILE DOCTORULUI IOSIF

Erizipel

Brânca, Orbanțul, Orbanțul, Focul viu

Erizipelul sau orbanțul este o boală care se pătă prin molipsire, cu microbi cari vin din di- murdării, dar mai ales din puroiul rănilor infectate.

Când cineva are pe corpul său o rană cât mică, chiar o sgârietură cât de neânsemnată, nebăgare de seamă se freacă sau se scarpă unghiile murdare, foarte ușor se poate molipsi de erizipel. Cu atât mai vartos se întâmplă acest lucru dacă sunt răni mai mari și se întrebunțează pe menturi, legături murdărite, sau dacă se umblă la cu degetele murdare. După molipsire la 1-2 zile ivesc cele dintâi semne de boală. Bolnavul simte hiori reci în corp, capătă fierbințeli, iar pe locul lipsit simte arsuri și durere și i se întinde. Pielea afectată, se umflă se înroșește și este lucioasă. Roșea și umflătura se întinde în formă de brâncă foarte mare și asupra pielii sănătoase, iar unde a trecut se formează uneori mici beșicuțe, cari cu timpul se scind golindu-se din ele o materie galbenă și subțire măsură ce erizipelul se întinde, bolnavul se simte mai rău, fierbințeala se urcă, îi pi re pofta de mâncare, iar uneori cade într'un fel de toropeală și bește pustiu.

De cele mai multe ori, boala pe începutul muncii pe vindecare, roșeața pielii dispăre, umflătura și fierbințelile scad și în urmă rămân mici semne, însă se pierd și ele după un timp oareșicare. Uneori boala dă și anumite complicațiuni și anume pe molipsit se pot forma flegmoane ori obcese (ulceruri buboae) cari trebuiesc necondiționat operate și îngrijite de medic; alteori bolnavul se trezește din cauza bolii cu o nefrită (aprinde de rinichi), care poate fi primejdioasă și în orice caz, cere îngrijire îndelungată.

Cea mai bună apărare în contra acestei boli este curățenia. De câte ori avem o rană pe corp, trebuie să o ștergem cu apă caldă și să o acoperim cu o vre-o sgârietură cât de mică, ne vom feri de a ține cu mâinile nespălate sau cu unghiile murdare. Fășiile și pansamentele, precum și apa care o folosim pentru băutură trebuie să fie sterilizată sau cel mai rău caz foarte curată. În caz de boală trebuie să cerem sfatul și ajutorul medicului, care ne va face injecție cu ser antistreptococic, prin pansamente și medicamente potrivite, ne va fi de ajutor. Un mijloc foarte bun este de a unge cu tinctură de iod, de jur împrejur pielea sănătoasă, la depărtare de câțiva centimetri de pielea bolnavă, făcând astfel prin acest medicament un zid de apărare peste care boala nu va putea trece.

Dr. I.

Tribunalul Sibiu Secția III.

Dosar Fsoc. 458/1922

Extras de pe Încheierea Nr. Fi. 103/1922

Ședința de consiliu din 8 Maiu 1944.

Președinția D-lui Traian Dolinschi, Președintele Tribunalului Asesor D-l. Dr. Simion Iacobescu, judecător Grefier Const. Gologan

Tribunalul ia act de hotărârile luate în adunarea generală ordinară din 25 Martie 1944 a societății anonime „Vinicultura” din Sibiu.

Îndrumă grefa să facă următoarele înscrieri în poziția Nr. 458 din registrul firmelor:

„În adunarea generală ordinară din 25 Martie 1944, s'au reales în consiliul de administrație d-nii: Nicolae Martin, Dumitru Papp și Nicolae Dragomir, pe timp de trei ani, — iar în comitetul de control au fost aleși, d-nii: Macarie Maxim, Simion Iacobescu și Nicolae Dragomirescu, ca membri ordinari pe timp de trei ani”.

Data din camera de consiliu.

PREȘEDINTE ss. Traian Dolinschi

ASESOR ss.

Dr. Simion Iacobescu

GREFIER ss.

Const. Gologan

Semnat de noi pentru a se publica.

GREFIER: G. Gologan

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Să plivim semănăturile

Anul acesta, din cauza primăverii reci și ploioase, pacostea buruienilor va fi mai mare decât altădată. Fiecare fir de buruiiană din lan înseamnă hrană, apă furate dela grâu. Din cauza buruienilor avem greutatea la secerat și treerat, recolta mai mică și mai murdară. Gospodarul harnic după ogradă cunoaște, așa este vorba bătrânească. Dar se cuvine să se plivească și mai bine după lanul său de grâu și de porumb. Aci sunt martorii neahărniciei buruienilor! Buruiiană cea mai obișnuită din grâu este: pălămida. Pălămida se plivește greu cu mâna. Mai bine să o scuturăm sub fața pământului cu ajutorul unui otoc sau a unei săpăliși. Pirul gros, pirul, costreiu și nevăstă, aceste patru se înmulțesc prin tulpini subpământene. De plivit trebuie să fie plivite, însă numai prin plivă nu le putem stărpi. Mai sunt de luat și alte buruieni de care vom vorbi altădată. Tot așa sunt bo-

ziile. Neghina se înmulțește numai prin semințe și trebuie să fie plivită cu multă grijă.

Să distrugem fără nicio cruțare pe acești dușmani nepoftiți și lacomi ai lanurilor noastre de grâu.

SFATURILE FOLOSITOARE

Mâncări din porumb

Cine ar fi crezut că din porumb (cucuruz) — boabe sau făină — se pot face 78 feluri de mâncări gustoase, care pot împăca și cele mai alese gusturi.

Cu altă ocazie vom arăta cum să pregătim, fără multă cheltuială, aceste mâncări din porumb. Gospodinele care doresc să învețe ceva nou pot găsi bune sfaturi la această rubrică.

„Meșteșugul văpsitului”

Înainte vreme toate gospodinele nu întrebunțau vopsele din prafuri, ci diferite buruieni sau coji de copac. Lucrurile vopsite astfel își păstrau culoarea și în bătaia soarelui sau a ploaii.

Broșura aceasta ne învață cum să ne însușim vechiul meșteșug al văpsitului și cum putem să obținem diferite culori. De încheiere ne dă și sfaturi pentru văpsitul ouălor.

D. Artur Gorovei este un mare cunoscător al sufletului românesc, și al obiceiurilor vechi din gospodăriile noastre. D-sa ține minte de demult, căci de curând a împlinit frumoasa vârstă de 80 ani!

Apa de băut

Fără apă nu este posibilă viața. Se cere însă să bem totdeauna apă curată, lipsită de microbi aducători de boale. Ca să avem astfel de apă trebuie ca fântânile și șipotetele să fie ferite de molipsire cu boli. Este interzis ca fiecare să-și scoată apa cu găleata proprie.

În țara noastră nu toate regiunile și orașele au cea mai bună apă. Strămoșii noștri Romanii au făcut mari apaducte ca să aducă o apă bună la Roma și

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Ôpreanu

Mâncare de miel cu spanac

O farfurie carne de miel tăiată în bucăți potrivit de mari se pune să se prăjească într-o cratiță cu untură bine încinsă.

Între timp, spanacul curățit de cozi și spălat în mai multe ape, se opărește cu apă fierbinte și se strecoară și când e prăjită carnea, se scoate pe o farfurie și în unsoarea ce ne-a rămas punem o lingură de ceapă pe care o călim puțin, adăugăm două linguri de făină și le prăjim, stingem cu un pahar de apă rece și unul de bulion (părădăis), lăsăm să dea câteva clocote, punem carnea, spanacul, sare necesară și lăsăm să scadă puțin în cuptor la un sos potrivit. Cine dorește a avea un gust mai bun îi pune puțin usturoiu, tocat mărunt.

Drob de miel

Mărunțișurile din miel cum sunt: ficat, plămâni, inimă, splină, rinichi, se fierb în apă cu sare. Când sunt fierți se trec prin mașina de tocat carne sau se toacă mărunt cu ajutorul unui cuțit. Carnea aceasta tocată și pusă în farfurie se amestecă cu două cepe tocate mărunt și prăjite în unsoare, sare, piper, pătrunjel verde, tocat mărunt, un ou crud, două ouă fierți și tocate mărunt.

După ce, au fost amestecate bine se dă o formă rotundă și se îmbracă în praporele de miel, pusă în tigăse se toarnă peste el untură fierbinte și se prăjește puțin în cuptor. La masă se poate servi cu diferite legume sau sălături. Cine dorește drobul de miel îl servește și rece tăiat în felii subțiri. Acum primăvara e foarte bun cu ceapă verde sau cu ridichi.

În alte orașe. Astăzi avem mijloace mai ușoare, se cere însă jerfite pe care trebuie să le facem cu dragă inimă ca să scăpăm de baccilii cari provin din cauza apei rele.

Conducătorii satelor noastre trebuie să se ocupe de această problemă.

Cine nu înțelege nici când dă cu capul de perete

Un preot Din Dâmbovița a făcut un apel către o sută de refugiați adăpostiți în parohia sa, un apel care l-au publicat în ziare. E iscălit de paroh, de episcop, de cântăreți. Ce rugăminte li se face refugiaților în acea adresă?

Să cerceteze biserica!

Trebuia apel pentru asta?

Se vede, că da, pentru că în apel se spune că cei o sută de refugiați abia trei-patru vin la biserică!

Dacă n'am vedea negru pe alb, nu am crede! Cine cum e cu puțință ca cineva să nu și aducă minte de Dumnezeu nici în cele mai grele suferințe? Să nu se roage să fie ridicate nenorocirile de deasupra lui și de deasupra Țării? Dacă încă cei o sută au dat cu capul de perete nu se cumințesc, cine să se cumințească?

FOIȘOARĂ

BABA

Iarăș caii...

Li văd ochii și gurița —
A deschis încet porțița
Și ivită stă de-abia,
Zăpăcind cărarea mea.
Nu știu ce-o fi vrând porțița
Ei, dar fata știu ce vrea!

Dinspre drum
Stă deschisă larg fereasta
Și n'ea baba! Ce-i și asta?
N'adormi, babo, nici de cum?
Par'că-mi vine-acum, acum
Se mă duc să sparg fereasta
Și pe baba s'o sugrum!

Eu mă fac,
Că pornesc în jos pe stradă,
Să nșel baba, să mă creadă;
Plec și fluer, stau și tac —
Dar de unde! Baba-i drac!
Și chiar dracul gol să creadă
Unui biet de om sărac?

Sat pusii!
Pentr'o babă ncârligată
Pierzi o zi și scapi o fată!
Baba-i o momie 'n grâu —
Las' că'i pui eu mâna 'n brâu:
Când o prind pe punte-odată
O iau sus și-o dau în râu!

G. Coșbuc

SNOAVE

La Doctor

Ce ceri pentruca să-mi tragi două măsele?
— Pentru cea dinăiu două sute, pentru a doua o sută.
— Atunci să-mi tragi numai a doua.

Căsătorie fericită

În o foaie a apărut următorul anunț:
O domnișoară tină, frumușică, înțeleaptă vrea să facă cunoștința unui domn bătrân, urât, prost și avut. Scopul cunoștinței este: căsătorie fericită.

Credeam că sunt găște

Pe un pungaș îl prinseră scotocind, noaptea, în tr'un coteș cu găini. Îl duc la primărie și-l întreabă primarul:

- Va să zică vroiai să furi găinile omului.
- Ba nici de cum, nu vream să le fur.
- Atunci ce căutai în coteș?
- Credeam că sunt găște.

Tineretul adult al satelor și orașelor noastre găsește în „Foaia Poporului” nutremântul sănătos pentru cultivarea sufletului și a bunelor însușiri

Foița glumeață a „Foil Poporului”

Papricașul țiganului

— Anecdodă —

Dan Ciurariu adurmise
Și în vis a fost visat,
Că era 'n ospătărie
Și de chelner mi-a 'ntrebat:

„Naveți carne de găină
Ori de hai de purcelaș?”
— „N'avem, zise ospătarul —
Numea ceva papricaș.

Și de vrei ca să-l mănci rece
Pot îndată să-ți servesc,
Iar de vrei călduț să fie
Trebuie să-l încălzesc.

— „Încălzește-l” — zice cioara —
Și pe căud mi-l aștepta
Ca să mi-să încălzească,
Un purdelaș mi-'l scula.

Dada cum mi-să trezește
Imi grăiește năcăjit:
„Uite, puște'l Maica sfântă,
Mai bine-l mănecam sleit!”

Teodor A. Bogdan

INFORMAȚIUNI

= ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 500.—
Pe o jumătate de an	250.—
Pentru negustori și comercianți	700.—
Insitului și autorități	2500.—
Abonament de sprijin	6000.—

Prețul unui număr — — — — — LEI 7.—

● **PENTRU ABONAȚII RESTANȚIERI.** Unii dintre abonații restanțieri cărora le-am oprit trimiterea foii, se arată nedumeriți și ne cer socoteală. Tuturor acestora le răspundem, pentru ultima dată, că pe viitor numai trimitem foaia decât cetitorilor cari sunt la curent cu plata sau cari și-au achitat o parte din abonament. Deci toți aceia cari își achită restanța de abonament pe anul încheiat, vor primi din nou foaia. Să fim, deci, înțeleși.

● **ZIUA NUMELUI M. S. REGINA MAMA ELENA.** La ziua sfinților Constantin și Elena întregă suflarea românească, odată cu cinstirea numelui celor din familie cari poartă unul din aceste două nume, n'a putut trece cu vederea că Regina Mamă este și Ea purtătoarea de nume a sfinței martiră Elena simbol al luptei creștinătății împotriva celor fără de Dumnezeu. În această zi neamul românesc și-a reînnoit și mai călduros simțămintele lui de devotament pentru Dinastie și pentru aceea, care cu suflul de bună Mamă și de credincioasă româncă ocrotește pe Fiul Său, purtătorul steagului mândriei noastre de popor tânăr angajat într-o luptă pe viață și pe moarte. — Dumnezeu să ne-o fină mulți ani în mijlocul nostru și braț ocrotitor asupra tânărului Rege.

● **IMPOZITUL STATISTIC DE 1000 lei** este obligatoriu pentru toți locuitorii țării care au împlinit 21 de ani și n'au trecut de 60 ani. Sunt scutiți: invalizii, văduvele de război, mobilizații în cadrul armatei până la 1 Martie 1944 și părinții cari au copii morți în actualul război, cu un venit total cari nu depășește 20.000 lei. După 30 Iunie 1944, acest impozit se dublează pentru aceia cari nu l-au achitat înăuntrul termenului. Trebuie reținut că autoritățile au primit ordin de a nu elibera nici un act până ce acela care cere actul nu face dovada achitării impozitului statistic.

● **CAUT DOI UCENICI** la măcelărie și cârnărie Adresa: Dumitru Vidrighin, Sibiu, str. Prietăriei Nr. 3.

● **O NOUĂ SCHIMBARE ÎN GUVERNUL BULGAR** s'a produs zilele acestea prin plecarea primului ministru din fruntea guvernului. Demisia primului ministru bulgar a fost primită de regență. În cercurile politice bulgare se spune că această demisie a primului ministru va atrage după sine și alte demisii ale foștilor săi colaboratori, dar fără a se produce vre-o schimbare în conduita de până aci a politice interne și externe bulgare.

● **DELA DESPĂRTĂMANTUL CENTRAL AL ASTREI.** Președinții și secretarii cercurilor culturale ale „Astrei” sunt convocați la ședințele despărțămintelor de plasă, după cum urmează: Luni 29 Mai, ora 19, la Nochrich; Luni 29 Mai, ora 15, la Avrig; Luni 5 Iunie, ora 10 la Ocna Sibiului. Ședințele vor fi prezidate de d. prof. Silviu Teposu, președintele Despărțământului Central și ele se vor ține în prezența d-lui general Constantin Negoescu, prefectul județului. În cadrul acestor constituirii se va examina situația fiecărui Cerc Cultural și se va alcătui programul de muncă pentru viitor.

In caz de alarmă aeriană, graba și lipsa de disciplină pot provoca mai multe accidente decât bombele avioanelor inamice.

SITUAȚIA POLITICĂ ȘI MILITARĂ DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

În ultimele zile situația pe fronturile de luptă s'a înfățișat printr-o pregătire de mare ofensivă, pe frontul răsăritean și printr-o luptă îndârjită, pe frontul din Italia, unde trupele de sub comanda generalului Alexander au reușit să facă oarecari străpungeri în linia fortificată „Gustav”, cu ținta de a atinge o altă linie tot pe atât de fortificată, anume linia Hitler.

Paralel cu desfășurarea luptelor pe pământ, pe cele două fronturi, aviația anglo nord-americană și-a continuat înverșunatele și nemiloasele sale atacuri asupra orașelor și a nodurilor de cale ferată din diferitele centre europene, pentru a zădărnici pregătirile în curs de desfășurare făcute de Germania și aliații ei, în vederea rezistenței în cazul unei invazii a aliaților pe continentul european.

Aproape că nu există azi țară europeană ba chiar și de pe alte continente, în care cetățenii să nu stăruie cu întrebarea: când și unde se va produce debarcarea aliaților pe continentul european?

Într-adevăr, este aceasta o întrebare pe care unii și-o pun mai înainte de a-și da binețe. S'ar putea spune, că nu se întâmplă o întâlnire între doi cetățeni, fără ca aceștia să nu deschidă discuțiile cu întrebarea devenită azi la modă.

Sunt însă unii cari s'au obișnuit să creadă că, cu toate pregătirile făcute, debarcarea nu se va produce și că este vorba mai mult de o apucătură a aliaților, de care aceștia se folosesc, pentru a abate forțele germane dela țintele fixate pe frontul răsăritean.

S'ar putea să fie și așa ceva, căci prea mult s'a amânat sorocul debarcării aliate pe continentul european.

Dați fiind, însă, că și în cercurile militare germane cât și în cele aliate se spune că „invazia va fi cea mai înspăimântătoare baș de sânge pe care a cunoscut-o vre-o dată istoria omenirii”, — s'ar putea totuși ca să vedem întâmplându-se și această grozăvie apocaliptică.

Jurnalul american Reinalds a făcut o profecție spunând că „apa Canalului Mânecii (care desparte continentul european de Marea Britanie) se va înroși de sângele soldaților americani și englezi”.

Și într-adevăr, aceia cari vor avea mai multe pierderi cu ocazia desfășurării operațiilor de debarcare pe continent, vor fi atacatorii — deci, în cazul de față anglo-americanii, pe cari trupele germane instalate în fortificații, îi așteaptă — cum s'ar spune „cu sufletul la gură”...! De altfel e firesc ca aliații să înregistreze pierderi de vieți omenești nebănuite de mari, când se ține seama de fortificațiile pe cari

germanii le-au făcut în punctele de pe coasta Vest a Europei, pe unde se socotește că aliații încerca să pună piciorul în Europa. Aflându-se defensivă pe acest front, germanii vor purta o luptă de soboli, punând în funcțiune cele mai perfectate tunuri și arme cu care socotesc că pot să se față atât împotriva aviației, cât și împotriva altor trupe cari vor alcătui formațiile de debarcare.

După cât socotesc cercurile militare germane aliații vor avea de pierdut cel puțin o jumătate, dar nu și mai bine, din numărul trupelor cari vor alcătui formațiile de debarcare.

Dându-și seama de dezastrul acestei aventuri s'ar putea întâmpla ca aliații să răsuflă în altă parte cu ofensiva lor de invazie pe continent. Se pare că luptele înverșunate din Italia lasă să se înțeleagă, pentru un moment, planurile de debarcare pe coasta de Vest ale Europei, au suferit oarecare amenințări, dacă nu s'o fi renunțat pentru totdeauna la punerea lor în aplicare.

De pe frontul diplomatic, reținem, pentru de seamă asupra săptămânii încheiate, că la Londra s'au dat spre cunoștința întregii lumi învoelile încheiate între Anglia, Statele Unite, și guvernele Franței, Olandei, Norvegiei și Belgiei. Aceste învoeli preputințele și planurile de administrare și conducere politică a celor trei țări, în cazul ocupării acestor țări de către trupele de invazie aliate. Înțelegerea cu guvernul belgian și olandez s'a făcut numai după ce a primit și aprobarea Rusiei sovietice. În ceea ce privește Norvegia, rămâne ca învoiala să fie reexaminată la Moscova, unde rușii își vor spune părerea lor mai fătișe — chiar dacă aceasta nu ar convâna anglo-nord-americanilor.

Alte învoeli sunt pe cale de a se face între aliați și Rusia — pe de o parte și Jugoslavia. Că și alte țări europene — pe de altă parte.

Toate aceste sunt semne cari lasă să se înțeleagă că aliații fac toate pregătirile pentru a-și începe gura înrăurirea lor economică și politică asupra Europei.

Dar — spunem noi — aceasta nu se va putea întâmpla atâta timp cât invazia nu se va produce cu rezultatele pe cari le așteaptă aliații. Căci numai după ce cucerești cu forța militară un teritoriu și să treci și la alte măsuri de natura celor plănuite aliați.

Arme noi

Din toate informațiile apărute prin ziare și imprăștiate prin radio, s'ar părea că țările cele mai în luptă au toate arme noi, invenții noi, mai groaznice decât cele cunoscute, în semănarea morții și distrugerea lumii. Se vorbește de ele, dar nu se arată ce sunt și cum sunt, până nu vor intra în luptă. În încăerarea hotărâtoare care se așteaptă. Unele ar avea bombe-torpilă, sau așa numite rachete, care pot fi trimise fără om, numai cu mașinăria lor de sute de km. și la explozie ar dărâma și nimiciri pe zeci de km. pătrați. Alte țări ar avea obuze care trec prin orice platoșe de oțel, în fața cărora tancurile nu mai pot face nimic. În altele s'ar fi descompus perit niște aparate cu cari poți vedea avioanele înălțimi de zece mii de metri, și tunuri să tragă până acolo.

Și câte alte invenții drăcești, menite să lăture prăpădul și mai mare. Dar se spune că prin ele s'ar va scurta războiul.

Pantofăria

FLORIAN RUSU

Sibiu, str. Octavian Goga Nr. 2

aduce pe această cale la cunoștința clientelei și onor. public. că **a redeschis atelierul** și primește tot felul de comenzi și reparațiuni, executându-le prompt și conștiincios. Specialist în pantofărie de lux pt. domni și doamne. Rog binevoitorul concurs!

Prima vopsitorie și curățătorie chimică românească din Sibiu

DUMITRU HANEA

SIBIU, STRADA KAPP Nr. 2

(În curtea fabricii „Industria de Tricotaje”. Dincolo de Cibin. - Stația de tramvaiu Biserica greco-cat.)
Toate lucrările branșei se execută conștiincios, cu garanție și în cel mai scurt timp. Încercați spre convingere!